

lékařů, kteří byli i státem ustanoveni pro výkon zdrav. policie, po dobu provisoria normovaného §em 8 zák. 236/1922, byť se i nezlepšilo, nemá býti zhoršováno, což by se jistě stalo, kdyby takový lékař v době, pokud ještě trvá provisorium, postaven byl u města, u kteréhož zůstává ustanoven hůře, než jiní obecní zaměstnanci, t. j. kdyby měl trpěti újmu odepření výhody časového resp. platového postupu, na kterouž měl nárok v důsledku dosavadního poměru u obce, ač služební povinnosti vůči obci zůstávají nedotčeny, pokud nestaly se povinnostmi vůči státu podle zákona č. 236 ex 1922 a dle znění služební smlouvy.

Avšak i přímo z doslovného znění desátého odst. § 8 zák. 236/1922, od něhož vzhledem k svrchu vytčené zákonné tendenci ani není přípustno se uchýlovati, je zřejmo, že zákon ustanovením tím vyslovuje, že služ. smlouvou sjednanou s ob. neb obv. lékařem na základě ustanovení zák. č. 236/1922 nejsou dotčeny služ. požitky vyplývající z nároku na časový a platový postup nabytého před účinností téhož zákona, pokud převyšují požitky příslušející lékařůvi proti státu podle sjednané smlouvy služební, jinými slovy, že požitkové nároky, které byly lékařům v jejich vlastnosti lékařů obecních neb obvodních přiznány před účinností cit. zákona, nemají být dotčeny, nikoliv jen číselné částky služ. požitků přiznaných jim před účinností zákona. S tímto právním nazíráním nikterak není v rozporu předpis šestého odst. 8 zák. 236/1922; neboť to, co stanoví, týká se jen požitkových nároků lékaře, ustanoveného pro výkon zdrav. policie, vůči státu.

Když pak žal. úřad vycházel z názoru tomu se příčího, jakoby i realizace požitkové číslce, z nároku později vyplývající, musila se uskutečniti před uvedeným dnem, a jen z toho důvodu, že se tak u st-le nestalo, jemu uplatňované zvýšení služného nepřiznal, jest jeho výrok v rozporu se zákonem a slušelo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 5165.

Z n á m k y: Pro zboží vyrobené z rašeliny je ve smyslu § 1 známky novely z r. 1895 nepřipustná známka »Torfol«.

(Nález ze dne 27. listopadu 1925 č. 23.037).

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 3468 adm.

V ě c: Firma Eduard D. v P. proti ministerstvu obchodu (odb. rada K. Weber) stran ochranné známky.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Výnosem z 28. listopadu 1924 rozhodlo min. obch., že známka stěžující si firmy »Torfol«, zapsaná u mezinárodního úřadu pro ochranu živn. vlastnictví v Bernu, má býti vyloučena v území republiky čsl., pokud jde o zboží z rašeliny vyrobené, ježto příčí se ustanovením čl. 6 bodu 2 pařížské unijní smlouvy z 20. března 1883, případně § 1 známkové novely z 30. července 1895 č. 108 ř. z. a odůvodnilo své rozhodnutí takto: Známkou tvoří výlučně slovo »Torfol«, utvořené z německého slova »Torf« (rašelina) přidáním koncovky »ol«, která nemění ani sluchového ani zrakového dojmu původního slova. Použita

pro zboží z rašeliny vyrobené, obsahuje známka ta výlučně údaj způsobu výroby chráněného zboží a odporuje proto čl. 6 bodu 2 pařížské smlouvy resp. § 1 známk. novely z r. 1895. Chranitelka sice uplatnila ve svém vyjádření důvody, které uvedl nss ve svém nálezu Boh. 3468 adm. ohledně výmazu známky »Torfoleum«, avšak nálezu toho nelze se dovolávat, ježto týkal se známky jiné složené ze dvou slov »Torf« a »oleum«, z nichž pouze první uznal nss za popisné, kdežto v daném případě jde o jediné slovo utvořené z kmene »torf« koncovkou »ol«, která je v obchodě velice obvyklá, a která nemění ani sluchového ani zrakového dojmu kmenového slova, jehož význam a vztah k chráněnému zboží lze snadno postihnouti.

O stížnosti uvážil nss takto:

Spor je o to, zda slovo »Torfol« jest dle § 1 známk. novely z r. 1895 nezpůsobilým k tomu, aby zapsáno a používáno bylo jako známka pro zboží zhotovené z rašeliny. Dle cit. ustanovení jsou vyloučena ze zápisu do rejstříku známek slova taková, která obsahují pouze údaje o místě, času nebo způsobu výroby, nebo údaje o povaze, určení, ceně, množství neb váze zboží. Jak ve svrchu uvedeném zdejším nálezu dovoďeno, nevylučuje tento předpis ze zápisu všeliké slovní známky, které obsahují nějaký popisný údaj zboží jím chráněného, nýbrž jen slovní známky takové, v nichž onen údaj tvoří výlučný obsah známky. Že slovo »Torf« samo o sobě, kdyby ho použito býti mělo k označení zboží vyrobeného z rašeliny, nemohlo by býti zapsáno jako známka pro toto zboží, ježto obsahem jeho není nic jiného, než látka, z níž zboží jest vyrobeno, o tom zajisté nemůže býti sporu. Jde jen o to, zda připojením koncovky, nebo, jak stížnost uvádí, zkratky »ol« přestává slovo »Torfol« býti pouhým označením látky, z níž zboží, jehož ochraně slouží, jest zhotoveno. Stížnost na tuto otázku odpovídá kladně, uvádějíc, že přípona »ol« není ničím jiným, než zkratkou pro slovo »oleum«, a že tytéž důvody, které uvedeny jsou v cit. nálezu nss-u pro přípustnost známky »Torfoleum«, platí i ohledně způsobilosti slova »Torfol« k používání jako známky k označování zboží.

Soud náhled tento nesdílí. Slovní výraz »Torfoleum« skládá se, jak v cit. nálezu uvedeno, ze dvou slov »Torf« a »oleum«, z nichž pouze první naznačuje, že jde o zboží zhotovené z rašeliny, kdežto slovo druhé má svůj zvláštní význam, jenž sám o sobě je bez jakéhokoli vztahu k uvedenému zboží, takže celá slovní složenina »Torfoleum« není výhradně jen popisným údajem zboží známkou chráněného. Jinak jest tomu však, pokud jde o slovo »Torfol«. Tu nelze říci, že by se toto slovo skládalo ze dvou slov, z nichž každé má svůj význam, nýbrž přípona »ol« jeví se jen jako bezvýznamná koncovka, o níž žal. úřad logicky mohl vysloviti, že nemění ani sluchového ani zrakového dojmu kmenového slova »Torf«. Shledal-li proto úřad, že zmíněnou příponou ke slovu »Torf« nebyl odstraněn výlučný popisný ráz tohoto slova, bránící používání jeho za známku dle práva známkového, nelze v tom spatřovati ani nezákonnosti ani vady řízení.

Č. 5166.

Živnostenské právo. — Administrativní řízení:
Rozhodující o schválení provozovny živnostenské (pekárny) mohou